[2018] 9 எஸ்.சி.ஆர். 1006

மோகன் லால்

எதிர்

பஞ்சாப் மாநிலம்

(குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 1880/2011)

ஆகஸ்ட் 16, 2018

முன்னிலை

[மாண்புமிகு நீதியரசர் டாக்டர் திரு. ரஞ்சன் கோகோய்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திருமதி. ஆர். பானுமதி

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. நவின் சின்ஹா]

போதை மருந்துகள் மற்றும் மனநோய் பொருட்கள் சட்டம், 1985: விசாரணையில் நேர்மை மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற தன்மை - தகவல் அளிப்பவர் மற்றும் புலனாய்வாளர், ஒரே நபர் என்றால் – அத்தகைய விசாரணையின் புனிதத்தன்மை – ஒரு குற்றவியல் வழக்கில், தகவல் அளிப்பவரும் விசாரணை அதிகாரியும் ஒரே நபராக இருந்தால், அது நீதி மற்றும் நியாயமான விசாரணை ஆகியவற்றின் கொள்கைகளுடன் ஒத்துப்போகுமா - தீர்வு : குற்றவியல்

வழக்குகளில் ஒரு தகவலறிந்த காவல் அதிகாரி, குறிப்பாக ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையை சுமக்கும்போது, குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்து, விசாரிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டால், அவரது நேர்மை மற்றும் பாரபட்சமற்ற தன்மை குறித்து கடுமையான சந்தேகங்கள் இயற்கையாகவே எழும் – உண்மையில் பாரபட்சத்தை நிரூபிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை - சாதாரண மனித நடத்தைக்கு முரணானது என்று கருதுவது நியாயமற்றது, விசாரணையின் முடிவில் அவரே ஒரு முடித்தல் அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பார், புகார்தாரருக்கு அதனுடன் தொடர்புடைய அனைத்து விளைவுகளுடன் தவறான உட்குறிப்பை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவார் - எனவே, விசாரணையின் முடிவு ஒரு முன்கூட்டிய முடிவாக இருக்கும் – ஒரு நியாயமான வழக்கு விசாரணை என்பது நியாயமான புலன் விசாரணையின் அடித்தளமாக இருக்கும், தகவலறிந்தவரும் புலனாய்வாளரும் ஒரே நபராக இருக்கக்கூடாது என்று கட்டாயமாக முன்வைக்கிறது - நீதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, வழங்கப்பட்டதாகவும் தோன்ற வேண்டும் - எந்தவொரு பாரபட்சம் அல்லது முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவுக்கு எந்தவொரு சாத்தியமும் விலக்கப்பட வேண்டும் - ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையைக் கொண்ட சட்டங்களில் இந்த தேவை மிகவும் அவசியம் - ஒருபக்கம் சார்பு - குற்றவியல் சட்டம் - நியாமான வழக்கு விசாரணை - புலன் விசாரணை - உண்மையான நீதி - சாட்சியம் - ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமை.

போதை மருந்துகள் மற்றும் மனநோய் பொருட்கள் சட்டம், 1985: பிரிவு 18 – தண்டனையின் கீழ் - பறிமுதல் செய்யப்பட்ட கஞ்சா - தகவலறிந்தவர் - காவல் அதிகாரி அ.சா -1, சர்பஞ்ச் மற்றும் மற்றொரு காவல் அதிகாரிகளுடன் சேர்ந்து மேல்முறையீட்டாளர் எடுத்துச் சென்ற பையில் இருந்து 4 கிலோ ஓபியத்தை பறிமுதல் செய்தனர் - சர்பஞ்ச் மற்றும் அ.சா-1 கையெழுத்திட்ட இசைவு விவரக்குறிப்பு-

அ.சா-1 மால்கானாவில் போதைப்பொருட்களை வைக்கவில்லை - கீழ் நீதிமன்றத்தால் தண்டனை - மேல்முறையீட்டில், தீர்வு: சர்பஞ்ச் உத்தியோகபூர்வ கடமையில் இருந்தபோது காவல் அதிகாரி (அ.சா-1) மற்றும் ஏ.எஸ்.ஐ உடன் காவல் வாகனத்தில் சென்றதாகக் கூறப்பட்டது - இது நிச்சயமாக சாதாரண நிகழ்வு இல்லை - சர்பஞ்ச் கல்வியறிவு இல்லாதவராக இருந்தபோதிலும், இசைவு விவரக்குறிப்பில் அவர் கையெழுத்திட்டதாகக் கூறப்பட்டது - உத்தியோகபூர்வ சாட்சிக்கு அறிவிப்பு அனுப்பப்பட்டு, தனியார் சாட்சிக்கு எதிராக பிணையில் வெளிவரக்கூடிய பிடியாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட போதிலும் சர்பஞ்ச் மற்றும் ஏ.எஸ்.ஐ ஏன் விசாரிக்கப்படவில்லை என்பதற்கு அரசு தரப்பு எந்த விளக்கமும் அளிக்கவில்லை - அவர்கள் இல்லாத நிலையில், இசைவு விவரக்குறிப்பையோ அல்லது முத்திரையையோ நிரூபிக்க முடியாது - ரோந்து பணியில் இருக்கும்போது ஒரு காவல் வாகனத்தில் ஒரு தனியார் நபர் இருப்பது, அந்த நபர் கல்வியறிவு இல்லாதவராகவும், ஆனால் ஒப்புதல் குறிப்பில் கையெழுத்திட்டிருப்பது நிச்சயமாக

விசாரணைக்கு உட்பட்ட விஷயங்களாகும் – வழக்குச் சொத்தை அ.சா -1 தனது தனிப்பட்ட காவலில் ஒரு வாடகை வீட்டில் வைத்திருந்தார், மேலும் அவர் மால்கானாவில் அதனை சமர்ப்பிக்கவில்லை அல்லது ரோஸ்னாம்சாவில் அதனை பதிவு செய்யவில்லை – இரசாயன பகுப்பாய்விற்கு மாதிரியை அனுப்புவதில் ஒன்பது நாட்கள் தாமதம் ஏற்பட்டது - அது தொடர்பாக எந்த விளக்கமும் வழங்கப்படவில்லை - இரசாயன பகுப்பாய்விற்கு மாதிரியை அனுப்புவதில் தாமதம் ஏற்பட்டத்தின் காரணமாக இந்த வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் அடிப்படையில் மீண்டும் விசாரணைக்கு உட்பட்டது - நியாயமான புலன் விசாரணைக்கான அரசியலமைப்பின் உத்தரவாதத்தை மீறியதால் அரசுத் தரப்பு வழக்கு விசாரணையானது சீர்குலைக்கப்பட்டுள்ளது - மேல்முறையீட்டாளர் உடனடியாக விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டது.

போதைப்பொருள் மருந்துகள் மற்றும் மனநோய் பொருட்கள் சட்டம், 1985: பிரிவு 55 - தீர்வு: பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருட்களை மால்கானா காவல் நிலையத்தில் வைப்பீடு செய்வது காவல்துறை அதிகாரியின் கடமையாகும்.

போதைப்பொருள் மருந்துகள் மற்றும் மனநோய் பொருட்கள் சட்டம், 1985: ஆதாரத்தின் சுமை - என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கடுமையான விதிகள், விசாரணைக்கு பின்னர் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு

முதன்மையான வழக்கை நிறுவுவதற்கான அரசு தரப்பின் கடமையை மாற்றாது, அதன் பிறகு மட்டுமே ஆதாரத்தின் சுமை குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு மாறும் - அரசு தரப்பு வழக்குரைஞரின் வழக்கு நிகழ்தகவுகளின் முன்னுரிமையின் அடிப்படையில் அனுமதிக்க முடியாது.

புலன் விசாரணை: நியாயமான விசாரணை - ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமை - நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு - என்.டி.பி.எஸ். வழக்குகளில் - தீர்வு : குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு நியாயமான விசாரணையானது, அரசியலமைப்பின் பிரிவு. 21 இன் கீழ் ஒரு அரசியலமைப்பு உத்தரவாதம், ஒரு என்.டி.பி.எஸ் வழக்கில் புலன் விசாரணை நியாயமானதாக இல்லாவிட்டால் அல்லது விசாரணையின் அதன் நேர்மை குறித்து கடுமையான கேள்விகளை எழுப்பினால் அது ஒரு வெற்று வாக்குறுதியாக இருக்கும் - ஆதாரத்தின் எதிர்மறை தன்மையானது, விசாரணை நியாயமானது, அதன் உண்மைத்தன்மை குறித்து சந்தேகத்தை எழுப்பக்கூடிய எந்த சூழ்நிலையும் இல்லாமல் நியாயமானது என்பது அதன் முன்பு நிரூபிக்கும் பொறுப்பு அரசு தரப்பு மீது இருக்கும் - விசாரணையானது நியாயமற்றது என்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பாரபட்சத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுவது ஆபத்தில் நிறைந்திருக்கும், தன்னிச்சையான அதிகாரங்களை காவல்துறையிடம் ஒப்படைப்பது தவறான உட்குறிப்புக்கும் வழிவகுக்கும் - அத்தகைய வழக்கில் விசாரணை ஒரு வெற்று சம்பிரதாயமாகவும் கேலிக்கூத்தாகவும் மாறும் - எனவே, அத்தகைய விளக்கம் இயற்கையாகவே தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது:

தீர்வு: 1. ரோந்து பணியில் இருக்கும்போது ஒரு காவல் வாகனத்தில் ஒரு தனி நபர் இருப்பது, அந்த நபர் கல்வியறிவு இல்லாதவர், ஆனால் ஒப்புதல் குறிப்பில் கையெழுத்திட்டிருப்பது நிச்சயமாக விசாரணைக்கு உட்பட்ட விஷயங்களாகும். இதேபோல், ஒப்புதல் குறிப்பில் ஏ.எஸ்.ஐ - 'பி.எஸ்' அல்லது அ.சா-4 இன் கையொப்பம் ஏன் பெறப்படவில்லை என்பது மீண்டும் விசாரணைக்கு உட்பட்டது. ஏ.எஸ்.ஐ - பி.எஸ்-க்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட மாதிரி முத்திரையின் உண்மைத்தன்மை இதேபோல் விசாரணைக்கான ஒரு விஷயமாக இருந்தது, இது அ.சா-1 ஆல் அவரது தனிப்பட்ட காவலில் வைத்திருக்கும் வழக்கு சொத்தின் முத்திரைக்கு சமமானதா மற்றும் அது இரசாயன பகுப்பாய்விற்கு அனுப்பப்பட்டது. ஒரு முத்திரை இருந்திருக்கலாம் என்ற வெறும் உண்மை ஏ.எஸ்.ஐ - பி.எஸ் இன் பரிசோதனை இல்லாத நிலையில் எந்த அனுமானத்திற்கும் வழிவகுக்க முடியாது. இதேபோல், அ.சா-1 ஏன் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட சொத்தினை ரோஸ்னாம்சாவில் பதிவு செய்யவில்லை என்பதும், மால்கானா இருந்தபோதிலும் அவர் வழக்குச் சொத்தையும் மாதிரியையும் தனது தனிப்பட்ட காவலில் ஒரு வாடகை வீட்டில் வைத்திருப்பதற்கான காரணமும் விசாரணைக்கு உட்பட்டது. இரசாயன பகுப்பாய்விற்கு மாதிரியை அனுப்புவதில் ஏற்பட்ட தாமதம், வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் அடிப்படையில் மீண்டும் விசாரணைக்கு உட்படுத்த

வழிவகுத்தது. புலனாய்வாளர் புகார்தாரரிடமிருந்து வேறுபட்டிருந்தால், பரிசீலிக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் முற்றிலும் வேறுபட்டிருக்கலாம். [பத்தி 7, 8] [1013 – இ – எச்; 1014 - ஏ]

2. குற்றம் நிரூபிக்கப்படாவிட்டால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் நிரபராதி என்று கருதப்படுகிறார் என்ற குற்றவியல் நீதித்துறையின் பொதுவான கொள்கையைப் போல் இல்லாமல், என்.டி.பி.எஸ் சட்டமானது 35 மற்றும் 54 பிரிவுகளின் கீழ் ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், ஒரு குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்ட தருணம் மற்றும் முதல் தகவல் அறிக்கை மூலம் மீட்பதற்கு வழிவகுக்கும் சட்டரீதியான நடைமுறைகளுக்கு இணங்குவதாக அர்த்தப்படுத்த முடியாது என்பதும், வழக்கு விசாரணையின் தொடக்கத்திலிருந்தே ஆதாரத்தின் சுமை குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு மாற்றப்படுவதால், அரசு தரப்பு இதற்கு மேல் எதையும் நிறுவவோ அல்லது நிரூபிக்கவோ தேவையில்லை. மேலும், அனுமானம் மறுக்கக்கூடியது. பிரிவு 35 (2) ஆனாது, ஒரு உண்மை நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு நிறுவப்பட்டிருந்தால், அது நிரூபிக்கப்பட்டதாகக் கூறலாம் ஆனால் அது நிகழ்தகவின் முன்னுரிமையின் அடிப்படையில் அல்ல.

என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கடுமையான விதிகள், பிரிவு 37, குறைந்தபட்சம் பத்து ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை, நிவாரணம் வழங்குவதற்கான எந்த

ஏற்பாடும் இல்லாதது, விசாரணையின் பின்னர் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு முதன்மையான வழக்கை நிறுவுவதற்கான அரசு தரப்பு தேவையை நீக்காது, அதன் பிறகுதான் ஆதாரத்தின் சுமை குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு மாறும். அரசுத் தரப்பு வழக்கானது நிகழ்தகவுகளின் முன்னுரிமையின் அடிப்படையில் அனுமதிக்க முடியாது. [பத்தி 10] [1015 - டி - எ்ப்]

3. குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு நியாயமான விசாரணை, அரசியலமைப்பின் 21 வது பிரிவின் கீழ் ஒரு அரசியலமைப்பு உத்தரவாதம், ஒரு என்.டி.பி.எஸ் வழக்கில் விசாரணை நியாயமாக இல்லாவிட்டால் அல்லது விசாரணையின் நியாயத்தன்மையை மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் அது குறித்து கடுமையான கேள்விகளை எழுப்பினால் அது ஒரு வெற்று வாக்குறுதியாக இருக்கும். ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையின் தன்மையில், விசாரணை நியாயமானது, அதன் உண்மைத்தன்மை குறித்து சந்தேகத்தை எழுப்பக்கூடிய எந்த சூழ்நிலையும் இல்லாமல் நியாயமானது என்பதை மேலோட்டமாக நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசு தரப்பைச் சார்ந்தது. [பத்தி 11] [1015 - ஜி]

பாபுபாய் எதிர் குஜராத் மாநிலம், (2010) 12 எஸ்.சி.சி 254: [2010] 10 எஸ்சிஆர் 651 ; போலா சிங் எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம், 2011 (11) எஸ்.சி.சி 653: [2011] 2 எஸ்சிஆர் 642; நூர் அகா எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம், (2008) 16 எஸ்.சி.சி 417 : [2008] 10 எஸ்சிஆர் 379 – அதனை நம்பியிருந்தது.

4. ஒரு குற்றவியல் வழக்கில் ஒரு தகவலறிந்த காவல் அதிகாரி, குறிப்பாக ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையை கொண்டிருக்கும்போது, குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தால், அவரையே விசாரிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டால், அவரது நேர்மை மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற தன்மை குறித்து கடுமையான சந்தேகங்கள் இயற்கையாகவே எழும். பாரபட்சம் உண்மையில் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. சாதாரண மனித நடத்தைக்கு மாறாக, விசாரணையின் முடிவில் அவர் தானே ஒரு மூடித்தல் அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பார் என்று கருதுவது நியாயமற்றது, மேலும் புகார்தாரருக்கு அதனுடன் தொடர்புடைய அனைத்து விளைவுகளுடன் தவறான உட்குறிப்புடன் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவார். எனவே விசாரணையின் முடிவு ஒரு முன்கூட்டிய முடிவாக இருக்கும். நியாயமான விசாரணையின் அடித்தளமாக இருக்கும் ஒரு நியாயமான விசாரணை, தகவலறிந்தவரும் புலனாய்வாளரும் ஒரே நபராக இருக்கக்கூடாது என்று அவசியம் கூறுகிறது. நீதி வழங்கப்படுவது மட்டுமல்லாமல், வழங்கப்படுவதாகத் தோன்ற வேண்டும். பாகுபாடு அல்லது ஏதேனும் சாத்தியம் ஒருபக்கம் சார்பு அல்லது முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவின் எந்தவொரு சாத்தியமும் விலக்கப்பட வேண்டும். ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையைக் கொண்ட சட்டங்களில் இந்த தேவை மிகவும் இன்றியமையாதது. உடனடி வழக்கில், நியாயமான விசாரணையின் அரசியலமைப்பு உத்தரவாதத்தை

மீறியதால் அரசு தரப்பு சீர்குலைந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. [பத்தி 14, 25 மற்றும் 26] [1017 – ஜி - எஃச்; 1018 – ஏ – பி; 1023 – பி - டி.]

நௌஷத் எதிர் கேரளா மாநிலம் 2000 (1) கே.எல்.டி 785 - அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

காதர் எதிர் கேரளா மாநிலம் 2001 குற்றவியல் எல்.ஜே 4044 - நிராகரிக்கப்பட்டது.

பகவான் சிங் எதிர் ராஜஸ்தான் மாநிலம் (1976) 1 எஸ்சிசி 15; மேகா சிங் எதிர் ஹரியானா மாநிலம் 1996 (11) எஸ்சிசி 709; மாநில காவல் ஆய்வாளர், போதைப்பொருள் புலனாய்வு பணியகம், மதுரை, தமிழ்நாடு எதிர் ராஜங்கம் 2010 (15) எஸ்சிசி 369; பஞ்சாப் மாநிலம் எதிர் பல்தேவ் சிங் (1999) 6 எஸ்சிசி 172: [1999] 3 எஸ்சிஆர் 977; பாஸ்கர் ராமப்பா மதர் & பிறர் எதிர் கர்நாடகா மாநிலம் (2009) 11 எஸ்சிசி 690: [2009] 5 எஸ்சிஆர் 256; சுரேந்தர் எதிர் ஹரியானா மாநிலம் (2016) 4 எஸ்சிசி 617: [2016] 1 எஸ்சிஆர் 174; பாலசுந்தரன் எதிர் மாநிலம் 1999 (113) இ.எல்.டி 785 (மெட்ராஸ்); மாநில பிரதிநிதி காவல் ஆய்வாளர், விஜிலென்ஸ் மற்றும் ஊழல் தடுப்பு, திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு எதிர் வி. ஜெயபால் 2004 (5) எஸ்சிசி

223; இமாச்சலப் பிரதேச மாநிலம் எதிர் அதுல் சர்மா 2015 (2) ஷிம்எல்சி 693; ஸ்ரீ ஃபாயஸ் அலி எதிர் மிசோரம் மாநிலம் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 26/2013 (ஜே) 19.09.2013 தேதியிட்டது ; கன்னு மற்றும் பிறர் எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம், 2017 (3) ஆர்சிஆர் (குற்றவியல்) 566 (குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 1688-எஸ்பி/ 2004 தேதியிட்ட 26.05.2017) - மேற்கோள்கட்டப்பட்டது

<u>வழக்கின் சட்டக் குறிப்பு</u>

(1976) 1 எஸ்.சி.சி. 15	மேற்கோள்காட்டப்பட்டது	பத்தி 3
(1996) 11 எஸ்.சி.சி. 709	மேற்கோள்காட்டப்பட்டது	பத்தி 3
(2010) 15 எஸ்.சி.சி. 369	மேற்கோள்காட்டப்பட்டது	பத்தி 3
[1999] 3 எஸ். சி. ஆர் 977	மேற்கோள்காட்டப்பட்டது	பத்தி 4
[2009] 5 எஸ். சி. ஆர் 256	மேற்கோள்காட்டப்பட்டது	பத்தி 4
[2016] 1 எஸ். சி. ஆர் 174	மேற்கோள்காட்டப்பட்டது	பத்தி 4
[2008] 10 எஸ். சி. ஆர் 379	சார்ந்திருந்தது	பத்தி 9
[2010] 10 எஸ். சி. ஆர்651	சார்ந்திருந்தது	பத்தி 9
[2011] 2 எஸ். சி. ஆர் 642	சார்ந்திருந்தது	பத்தி 13
1999 (113) இ .எல்.டி 785 (மெட்ராஸ்)	மேற்கோள்காட்டப்பட்டது	பத்தி 15
(2004) 5 எஸ்.சி.சி. 223	மேற்கோள்காட்டப்பட்டது	பத்தி 17

2000 (1) கே.எல்.டி. 785 அங்கீகரிக்கப்பட்டது பத்தி 23

2001 குற்றவியல் எல்ஜெ 4044 நிராகரித்தது பத்தி 23

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு : குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண். 1880 / 2011.

சண்டிகரில் உள்ள பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா உயர்நீதிமன்றத்தின் 19.09.2008 தேதியிட்ட குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 486 - எஸ்பி/1998 இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து.

சஞ்சல் குமார் கங்குலி, சஞ்சாய் மொண்டல், கருணேஷ் கே. சுக்லா, திருமதி நர்மதா சிங் ஆகியோர் மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர்கள்.

திருமதி ஜஸ்பிரீத் கோகியா, திருமதி மந்தாகினி சிங் ஆகியேர் எதிர் மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர்கள்.

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரையானது மாண்புமிகு நீதியசரர் திரு. நவின் சின்ஹா அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1. மேல்முறையீட்டாளர், போதை மருந்துகள் மற்றும் மனநோய் பொருட்கள் சட்டம், 1985 இன் பிரிவு 18 இன் கீழ் (இனிமேல் "என்.டி.பி.எஸ் சட்டம்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) அவருக்கு 10 ஆண்டுகள் கடுமையான சிறைத்தண்டனையும், ரூ. 1,00,000/- (ரூபாய் ஒரு லட்சம் மட்டும்) அபராதம் விதிக்கப்பட்டதை எதிர்த்தார்.

2. முதல் தகவல் அறிக்கையானது, 03.02.1997 அன்று பாலியன்வாலி காவல் நிலையத்தின் துணை ஆய்வாளர் சந்த் சிங் அ.சா-1 ஆல் பதிவு செய்யப்பட்டது. சந்த் சிங் ரோந்து பணியில் இருந்தபோது, அவருடன் தர்ஷன் சிங், சர்பஞ்ச் மற்றும் உதவி துணை ஆய்வாளர் பல்விந்தர் சிங் ஆகியோர் உடன் இருந்தனர். மேல்முறையீட்டாளரைப் பார்த்தபோது சாட்சிகள் அவரை சந்தேகித்தனர். அ.சா -4 திரு. ராஜீந்தர் என். டோக், ஐபிஎஸ், அரசிதழ் பதிவுபெற்ற அலுவலர் வரவழைக்கப்பட்டு மேல்முறையீட்டாளர் சோதனை செய்யப்பட்டார். இதனால் அவர் எடுத்துச் சென்ற பையில் 4 கிலோ ஓபியம் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. ஒப்புதல் குறிப்பு, சான்றாவணம் - பிபி ஆனாது, தர்ஷன் சிங் மற்றும் அ.சா -1 ஆகியோரால் கையெழுத்திடப்பட்டது. பறிமுதல் செய்யப்பட்ட ஓபியம் 20 கிராம் மாதிரியாகவும், 3 கிலோ 980 கிராம் மாதிரியாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. மாதிரி முத்திரை அ.சா-1 ஆல் தயாரிக்கப்பட்டு, பயன்படுத்தப்பட்ட பிறகு முத்திரையானது ஏ.எஸ்.ஐ, பல்விந்தர் சிங்கிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. "ருக்கா" அ.சா-1 ஆல் தயாரிக்கப்பட்டு, பாலியன்வாலி காவல் நிலையத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. அ.சா-3, கூடுதல் உதவி ஆய்வாளர், தர்ஷன் சிங் முறையான முதல் தகவல் அறிக்கையை பதிவு செய்து

விசாரணையை அ.சா-1 யிடம் ஒப்படைத்தார். விசாரணை முடிந்ததும், மேல்முறையீட்டாளர் மீது குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டு, விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, குற்றவாளி என தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

3. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரான திரு.சஞ்சல் குமார் கங்குலி, என்.டி.பி.எஸ் சட்டம் ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையைக் கொண்ட ஒரு கடுமையான சட்டமாக இருப்பதால், சட்டம் மற்றும் நடைமுறைகளை கண்டிப்பாக பின்பற்ற வேண்டும் என்று சமர்ப்பித்தார். விசாரணை நியாயமாகவும் நடுநிலையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்லாமல், அவ்வாறு நடைப்பெற்றதாக தோன்ற வேண்டும். விசாரணை நியாயமானதாகவும் நேர்மையானதாகவும் இல்லை என்ற உண்மையான அச்சத்தை குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மனதில் ஏற்படுத்தும் வகையில் இருக்கக்கூடாது. தர்ஷன் சிங் மற்றும் ஏ.எஸ்.ஐ பல்விந்தர் சிங் ஆகியோரை அரசு தரப்பு ஏன் விசாரிக்கவில்லை என்பதற்கான காரணங்கள் எதுவும் வழங்கப்படவில்லை. அவர் ஏன் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட போதைப்பொருட்களை மால்கானாவில் சமர்ப்பிக்கவில்லை என்பதற்கு அ.சா-1 எந்த விளக்கத்தையும் வழங்கவில்லை. இதேபோல், ரசாயன பகுப்பாய்விற்கு மாதிரியை அனுப்புவதில் 9 நாட்கள் தாமதம் ஏற்பட்டதும் விவரிக்கப்படவில்லை. விசாரணையானது அடிப்படையில் தவறாக இருந்தது. அ.சா-1, தகவல் அளிப்பவராக இருப்பதால், அவர் விசாரணை அதிகாரியாக இருந்திருக்க முடியாது. பகவான் சிங் எதிர் ராஜஸ்தான் மாநிலம், (1976) 1 எஸ்சிசி 15,

மேகா சிங் எதிர் ஹரியானா மாநிலம், 1996 (11) எஸ்சிசி 709, மாநிலம் சார்பாக காவல் ஆய்வாளர், போதைப்பொருள் புலனாய்வு பணியகம், மதுரை, தமிழ்நாடு எதிர் ராஜங்கம், 2010 (15) எஸ்சிசி 369 ஆகிய தீர்ப்புகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

4. எதிர்மனுதாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரான திருமதி. ஜஸ்பிரீத் கோகியா, மேல்முறையீட்டாளர் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரியின் (அ.சா-4) முன்னிலையில் சோதனை மேற்கொண்டதாக வாதிட்டார். அ.சா-1 மற்றும் அ.சா-4 ஆகியோரால் தேடுதல் மற்றும் மீட்பு முறையாக நிரூபிக்கப்பட்டதால் தர்ஷன் சிங் அல்லது ஏஎஸ்ஐ பல்விந்தர் சிங்கை ஆகியோரை ஆய்வு செய்யத் தவறியது பொருத்தமற்றது. அவர்கள் காவல் அதிகாரிகளாக இருப்பதால் மட்டுமே, அவர்களின் சாட்சியங்கள் சிதைக்கப்படுவதில்லை. உத்தியோகபூர்வ கடமைகள் தவறாமல் நிறைவேற்றப்பட்டன என்ற ஒரு அனுமானம் இருக்கிறது. என். டி. பி. எஸ் சட்டத்தின் 35 மற்றும் 54 பிரிவுகளின் கீழ் சட்டபூர்வமான அனுமானத்தைக் கருத்தில் கொண்டு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றமற்றவர் என்பதற்கான ஆதாரத்தின் சுமை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது சுமத்தப்பட்டது, அதை அவர் நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டார். அ.சா-1 தகவல் தருபவராக இருந்திருக்கலாம் என்பதால் விசாரணை சீர்குலையவில்லை. பஞ்சாப் மாநிலம் எதிர் பல்தேவ் சிங், (1999) 6 எஸ்சிசி 172, பாஸ்கர் ராமப்பா மதர் & பிறர் எதிர் கர்நாடக மாநிலம், (2009) 11 எஸ்.சி.சி 690, சுரேந்தர் எதிர் ஹரியானா மாநிலம், (2016) 4 எஸ்சிசி 617 ஆகிய தீர்ப்புகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

5. தரப்பினர்களின் சார்பாக வைக்கப்பட்ட சமர்ப்பிப்புகளை நாங்கள் பரிசீலித்துள்ளோம். தற்போதைய மேல்முறையீட்டில் நாம் பரிசீலிக்க வேண்டிய முதன்மையான கேள்வி என்னவென்றால், ஒரு குற்றவியல் வழக்கில், தகவல் அளிப்பவரும் விசாரணை அதிகாரியும் ஒரே நபராக இருந்தால், அது நீதி, நியாயமான நடைமுறை மற்றும் நியாயமான விசாரணை ஆகியவற்றின் கொள்கைகளுடன் ஒத்துப்போகுமா? அத்தகைய வழக்கில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனக்கு தீங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வெளிப்படுத்துவது அவசியமா, குறிப்பாக என்.டி.பி.எஸ் சட்டம் போன்ற சட்டங்களின் கீழ், ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையை சுமக்கும் பட்சத்தில்.

6. தர்ஷன் சிங் ஒரு கல்வியறிவற்ற நபராக இருந்தார். ஏஎஸ்ஐ பல்விந்தர் சிங்குடன் உத்தியோகபூர்வ கடமையில் இருந்தபோது அவர் காவல் வாகனத்தில் அ.சா-1 உடன் சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இது நிச்சயமாக இயல்பான நிகழ்வாக இல்லை என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். தர்ஷன் சிங் கல்வியறிவு இல்லாதவராக இருந்தபோதிலும், அ.சா-1 உடன் இணைந்து சான்றாவணம் -பிபி என்ற ஒப்புதல் குறிப்பில் கையெழுத்திட்டதாகக் கூறப்பட்டது. முத்திரை மாதிரி அ.சா-1 ஆல் தயாரிக்கப்பட்டு, தர்ஷன் சிங் மற்றும் ஏ.எஸ்.ஐ பல்விந்தர் சிங் ஆகியோரால் கையெழுத்திடபட்டுள்ளது. பின்னர் அந்த முத்திரை ஏ.எஸ்.ஐ பல்விந்தர் சிங்கிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. வழக்குச் சொத்தை அ.சா-1 தனது வசம் வைத்திருந்தது, அது

மால்கானாவில் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை அல்லது ரோஸ்னாம்சாவில் பதியப்படவில்லை. அதற்கும் எந்த விளக்கமும் இல்லை. இந்த மாதிரியை அ.சா -1 தனது தனிப்பட்ட காவலில் ஒரு வாடகை வீட்டில் வைத்திருந்தார். உத்தியோகபூர்வ சாட்சிக்கு சம்மன் அனுப்பப்பட்டு, தனிப்பட்ட சாட்சிக்கு எதிராக பிணையில் வெளிவரக்கூடிய பிடியாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட போதிலும் தர்ஷன் சிங் மற்றும் ஏ.எஸ்.ஐ பல்விந்தர் சிங் ஏன் விசாரிக்கப்படவில்லை என்பதற்கு அரசு தரப்பு எந்த விளக்கமும் அளிக்கவில்லை. அவர்கள் இல்லாத நிலையில், ஒப்புதல் குறிப்போ அல்லது முத்திரையோ நிரூபிக்கப்பட்டது என்று கூற முடியாது. ரசாயன பகுப்பாய்விற்கு மாதிரியை அனுப்புவதில் ஒன்பது நாட்கள் தாமதம் ஏற்பட்டது. இது தொடர்பாக எந்த விளக்கமும் வழங்கப்படவில்லை. மீட்பு குறிப்பு, சான்றாவணம்-பிசி ஆகியவற்றில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கையெழுத்திடவில்லை என்றும், ஆவணங்களின் நகல்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு வழங்கப்படவில்லை என்றும், இது தொடர்பாக எந்த குறிப்பும் அவர் முன்னிலையில் தயாரிக்கப்படவில்லை என்றும் அ.சா - 4 ஒப்புக்கொண்டார். சான்றாவணம் -பிபி, ஒப்புதல் குறிப்பு அவர் ஏஎஸ்பி, ்புல் என்று மட்டுமே குறிப்பிட்டது.

7. ரோந்து பணியில் இருக்கும்போது ஒரு காவல் வாகனத்தில் ஒரு தனி நபர் இருப்பது, அந்த நபர் கல்வியறிவு இல்லாதவர், ஆனால் ஒப்புதல் குறிப்பில் கையெழுத்திட்டிருப்பது நிச்சயமாக விசாரணைக்கு உட்பட்ட விஷயங்களாகும். இதேபோல், ஏ.எஸ். ஐ பல்விந்தர் சிங் அல்லது அ.சா-4 இன் கையொப்பம் ஒப்புதல்

குறிப்பில் ஏன் பெறப்படவில்லை என்பது மீண்டும் விசாரணைக்கு உட்படுத்த வேண்டிய விஷயமாகும். ஏஎஸ்ஐ பல்விந்தர் சிங்கிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட மாதிரி முத்திரையின் உண்மைத்தன்மை, அ.சா -1 தனது தனிப்பட்ட காவலில் வைத்திருந்த வழக்கு சொத்தின் முத்திரையைப் போலவே இரசாயன பகுப்பாய்விற்கு அனுப்பப்பட்டதா என்பது குறித்தும் விசாரிக்க வேண்டிய விஷயமாக இருந்தது. ஒரு முத்திரை இருந்திருக்கலாம் என்ற வெறும் சங்கதி ஏ.எஸ்.ஐ பல்விந்தர் சிங்கின் பரிசோதனை இல்லாத நிலையில் எந்த அனுமானத்திற்கும் வழிவகுக்க முடியாது. இதேபோல், அ.சா -1 ஏன் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட சொத்தை ரோஸ்னாம்சாவில் பதியவில்லை என்பதும், மால்கானா இருந்தபோதிலும் அவர் வழக்குச் சொத்தையும் மாதிரியையும் தனது தனிப்பட்ட காவலில் ஒரு வாடகை வீட்டில் வைத்திருப்பதற்கான காரணமும் விசாரணைக்கு உட்பட்டது. இரசாயன பகுப்பாய்விற்கு மாதிரியை அனுப்புவதில் ஏற்பட்ட தாமதம், வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் மீண்டும் விசாரணைக்கு ஒரு விஷயமாக இருந்தது. புலனாய்வாளரே புகார்தாரரிடமிருந்து வேறுபட்டிருந்தால், பரிசீலிக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் முற்றிலும் வேறுபட்டிருக்கலாம். குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 313 இன் கீழ் தனது எதிர்வாதத்தில் மேல்முறையீட்டாளர், டிராக்டர் வாங்குவது தொடர்பான தனக்கும் அ.சா -1க்கும் ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக அ.சா-1 பொய்யாக குற்றம்சாட்டுகிறார் என்ற வாதத்தை அவர் குறிப்பாக எடுத்திருந்தார்.

8. என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் 55 வது பிரிவின் கீழ், அ.சா -1 க்கு வழக்குச் சொத்து மற்றும் மாதிரியை தனது தனிப்பட்ட பாதுகாப்பான காவலில் வைத்திருக்க அதிகாரம் உள்ளது என்ற உயர் நீதிமன்றத்தின் கருத்து முற்றிலும் தவறானது. அந்த விதி பின்வருமாறு கூறுவது:

> "55. பறிமுதல் செய்யப்பட்டு வழங்கப்பட்ட பொருட்களின் பொறுப்பை காவல்துறையினர் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பு அதிகாரி, குற்றவியல் நடுவரின் உத்தரவு வரும் வரை, அந்த காவல் நிலையத்தின் உள்ளூர் பகுதிக்குள் இந்த சட்டத்தின் கீழ் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட மற்றும் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்படக்கூடிய அனைத்து பொருட்களையும் பொறுப்பேற்று பாதுகாப்பான காவலில் வைத்திருக்க வேண்டும். மேலும் காவல் நிலையத்திற்கு அத்தகைய பொருட்களுடன் வரக்கூடிய அல்லது அந்த நோக்கத்திற்காக நியமிக்கப்படக்கூடிய எந்தவொரு அதிகாரியையும் அத்தகைய பொருட்களில் தனது முத்திரையை ஒட்டவோ அல்லது அவர்களிடமிருந்து மாதிரிகளை எடுக்கவோ அனுமதிப்பார். மேலும் எடுக்கப்பட்ட அனைத்து மாதிரிகளும் காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளர் அதிகாரியின் முத்திரையுடன் முத்திரையிடப்படும். (வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது)

இந்த விதியை சாதாரணமாக வாசிக்கையில், பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருட்களை காவல் நிலைய மால்கானாவில் வைப்பீடு செய்வது காவல்துறை அதிகாரியின் கடமை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

9. போதைப்பொருள் கட்டுப்பாட்டு பணியகத்தால் வெளியிடப்பட்ட நிலை ஆணை எண். 1\88 இன் பிரிவு 1.13 இல் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

> "மாதிரியை ஆய்வகத்திற்கு அனுப்புவதற்கான வழிவகை மற்றும் கால வரம்பு.
>
> மாதிரிகள் காப்பீடு செய்யப்பட்ட தபால் மூலம் அல்லது இந்த நோக்கத்திற்காக முறையாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட சிறப்பு தகவலர் மூலம் அனுப்பப்பட வேண்டும். பதிவு செய்யப்பட்ட அஞ்சல் அல்லது சாதாரண அஞ்சல் மூலம் மாதிரிகளை அனுப்புவதை நாடக்கூடாது. எந்தவொரு சட்டரீதியான ஆட்சேபனையையும் தவிர்க்க, பறிமுதல் செய்யப்பட்ட 72 மணி நேரத்திற்குள் மாதிரிகள் ஆய்வகத்திற்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்". (வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது)

போதைப்பொருள் கட்டுப்பாட்டு பணியகத்தால் வழங்கப்பட்ட போதைப்பொருள் சட்ட அமலாக்கம் - கள அதிகாரிகளின் கைப் புத்தகம் பின்வருமாறு வழங்குகிறது:-

"28. பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் மாதிரிகள், பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பின்னர் விரைவாக மல்கானாவில் வைப்பீடு செய்யப்பட்டனவா, இது மல்கானா பொறுப்பாளரிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஒப்புதல் ரசீதா? (வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது)

29. மாதிரிகள் 72 மணி நேரத்திற்குள் பகுப்பாய்வு மற்றும் அறிக்கைக்காக குறிப்பிடப்பட்ட ஆய்வகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டதா?

நூர் அகா எதிராக பஞ்சாப் மாநிலம், (2008) 16 எஸ்சிசி 417, என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கீழ், தீர்வு செய்யப்பட்டது :

"91. இந்த விவாதங்களின் தர்க்கரீதியான விளைவு என்னவென்றால், நிலையான உத்தரவில் உள்ளவை போன்ற வழிகாட்டுதல்களை அப்பட்டமாக மீற முடியாது, மேலும் இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் பௌதீக சான்றுகளின் புனிதத்தன்மை அப்படியே இருக்கும் வகையில் கணிசமான இணக்கத்தை வலியுறுத்த வேண்டும். விசாரணை அதிகாரிகளால் இந்த

வழிகாட்டுதல்களுக்கு கணிசமான இணக்கம் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது, இது அவர்களுக்கு எதிராக ஒரு பாதகமான அனுமானத்தை வரையறுக்க வழிவகுக்கிறது, அத்தகைய சான்றுகள் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தால், அது அரசு தரப்பு வழக்குக்கு எதிரானதாக இருந்திருக்கும் ".

10. குற்றம் நிரூபிக்கப்படும் வரை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் நிரபராதி என்று கருதப்படுவார் என்ற குற்றவியல் நீதித்துறையின் பொதுவான கொள்கையைப் போலல்லாமல், என்.டி.பி.எஸ் சட்டம் 35 மற்றும் 54 பிரிவுகளின் கீழ் எதிர் நிரூபண சுமையைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், ஒரு குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்ட தருணம் மற்றும் முதல் தகவல் அறிக்கையின்படி மீட்புக்கு வழிவகுக்கும் சட்டரீதியான நடைமுறைகளைப் பின்பற்றிய பின்னர், அரசு தரப்பு மேலும் எதையும் நிறுவவோ அல்லது நிரூபிக்காமலோ வழக்கு விசாரணையின் தொடக்கத்திலிருந்தே ஆதாரத்தின் சுமை குற்றம் சாட்டப்பட்டவரிடம் மாறுகிறது என்று அர்த்தப்படுத்த முடியாது. அந்த அனுமானம் மறுக்கக்கூடியது. பிரிவு 35 (2) ஆனாது ஒரு சங்கதி நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு நிறுவப்பட்டிருந்தால் அது நிரூபிக்கப்பட்டதாகக் கூறலாம், நிகழ்தகவின் முன்னுரிமையின் அடிப்படையில் அல்ல. என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கடுமையான விதிகள், பிரிவு 37, குறைந்தபட்சம் பத்து ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை, தண்டனையை குறைக்க எந்த ஏற்பாடும் இல்லாதது, விசாரணையின் பின்னர் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு

முகாந்திரம் இருக்கும் வழக்கை நிறுவுவதற்கான அரசு தரப்பு தேவையை நீக்காது, அதன் பிறகுதான் ஆதாரத்தின் சுமை குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு மாறும். அரசுத் தரப்பு விசாரணையின் வழக்கு நிகழ்தகவுகளின் முன்னுரிமையின் மீது நிலைத்திருக்க அனுமதிக்க முடியாது.

11. குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு நியாயமான விசாரணையானது, அரசியலமைப்பின் 21 வது பிரிவின் கீழ் ஒரு அரசியலமைப்பு உத்தரவாதம், ஒரு என்.டி.பி.எஸ் வழக்கில் விசாரணை நியாயமாக இல்லாவிட்டால் அல்லது விசாரணையின் முகத்தில் அதன் நேர்மை குறித்து கடுமையான கேள்விகளை எழுப்பினால் அது ஒரு வெற்று வாக்குறுதியாக இருக்கும். எதிர் நிரூபண சுமை ஈர்க்கும் தன்மை கொண்ட வழக்குகளில், விசாரணை நியாயமானது, அதன் உண்மைத்தன்மை குறித்து சந்தேகத்தை எழுப்பக்கூடிய எந்த சூழ்நிலையும் இல்லாமல் நியாயமானது என்பதை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசு தரப்பு மீது இருக்கும். நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஆதாரத்தின் கடமை, அதன் வரம்பிற்குள் ஒரு நியாயமான விசாரணையை எடுக்கும், அது இல்லாத நிலையில் நியாயமான வழக்கு விசாரணையாக இருக்க முடியாது. விசாரணையே நியாயமற்றதாக இருக்கும் பட்சத்தில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தப்பெண்ணத்தை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று கூறுவது காவல்துறையிடம் தன்னிச்சையான அதிகாரங்களை ஒப்படைக்கும் அபாயத்தால் நிறைந்திருக்கும், இது பொய்யாக குற்றம்சாட்டுவதற்கும் வழிவகுக்கும். அத்தகைய வழக்கில் விசாரணை ஒரு

வெற்று சம்பிரதாயமாகவும் கேலிக்கூத்தாகவும் மாறும். எனவே இத்தகைய விளக்கம் கொள்ளுதல் இயல்பாகவே தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

12. ஒரு குற்றவியல் குற்றத்தின் விசாரணையில், ஆட்சேபனைக்குரிய அம்சங்கள் அல்லது பலவீனங்களிலிருந்து விடுபட்டதாக இருக்க வேண்டும் இல்லையென்றல் அது குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் தரப்பில் சட்டப்பூர்வமாக குறைகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்று பாபுபாய் எதிராக குஜராத் மாநிலம், (2010) 12 எஸ்சிசி 254 இல் பின்வருமாறு நீதிமன்றம் கவனித்தது :

"32. ஒரு குற்றவியல் குற்றம் தொடர்பான விசாரணை ஆட்சேபனைக்குரிய அம்சங்கள் அல்லது பலவீனங்களிலிருந்து விடுபட்டதாக இருக்க வேண்டும், இது விசாரணை நியாயமற்றது மற்றும் ஒரு தவறான நோக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் தரப்பு குறைகூற சட்டப்படி வழிவகுக்கும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் எவருக்கும் எந்தவிதமான ஓழுங்கினமும் துன்புறுத்தலையும் ஏற்படாதவாறு தடுத்து விசாரணையை மேற்கொள்வது விசாரணை அதிகாரியின் கடமையாகும். ஆதாரங்களை இட்டுக்கட்டுவதற்கான எந்தவொரு சாத்தியத்தையும் நிராகரிக்கும் வகையில் விசாரணை அதிகாரி நியாயமாகவும் நேர்மையாகவும் இருக்க வேண்டும், மேலும் அவரது பக்கச்சார்பற்ற நடத்தை அதன் உண்மைத்தன்மை குறித்த எந்தவொரு

சந்தேகத்தையும் நீக்க வேண்டும். விசாரணை அதிகாரி என்பவர் "நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு தண்டனையை வழங்க உதவும் அத்தகைய ஆதாரங்களுடன் அரசு தரப்பு வழக்கை வலுப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல் அறியப்படாத உண்மைகளை வெளியே கொண்டு வருகிறார்".

33. பீகார் மாநிலம் எதிர் பி.பி. ஷர்மா வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்துள்ளது :

"57. .... விசாரணை என்பது ஒரு நுட்பமான கடினமான மற்றும் திறமையான செயல்முறையாகும். புலனாய்வு தொழில்முறைக்கு நெறிமுறை நடத்தை முற்றிலும் அவசியம். ... எனவே, தவறான எண்ணம் அல்லது ஒருபக்கம் சார்பு பற்றிய இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்கொள்வதற்கு முன்பு, விசாரணையின் தொடக்கத்தில் விசாரணை அதிகாரிக்கு எதிராக தனிப்பட்ட விரோதம் குறித்த குறிப்பிட்ட மற்றும் திட்டவட்டமான குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைக்க வலியுறுத்துவது மட்டுமல்லாமல், நீதிமன்றத்தின் திருப்திக்கு ஏற்ப சங்கதிகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் இருந்து அவற்றை நிறுவவும் நிரூபிக்கவும் வலியுறுத்த வேண்டியது நீதிமன்றத்தின் நல்ல மற்றும் கடினமான கடமையும் பொறுப்பும் ஆகும்.

* * *

59. எந்தவொரு நியாயமான காரணமும் அல்லது சாக்குபோக்கும் இல்லாமல் அல்லது சட்டரீதியான அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான நோக்கத்துடன் நியாயமான தொடர்பு இல்லாமல் வேண்டுமென்றே தவறான செயலைச் செய்வதிலிருந்து சட்டத்தில் தீங்கிழைப்பை ஊகிக்க முடியும்.

61. அரசியலமைப்பு ஆணைகளை உணராத ஒரு விசாரணை அதிகாரி, ஒரு நபர் தீய எண்ணங்களால் தூண்டப்படும்போது அவரது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை காலில் போட்டு மிதிக்க வாய்ப்புள்ளது."

13. என். டி. பி. எஸ் சட்டத்தின் கீழ் விசாரணையை மேற்கொள்ளும் கடமையானது, ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையைக் கருத்தில் கொண்டு, நூர் அகா (மேற்கூறிய) இல் நீதிமன்றம் கவனித்தது :

"58..... அரசு தரப்பு வழக்கின் மீது ஒரு ஆரம்ப நிரூபண சுமை உள்ளது, அது திருப்தி அடைந்தால் மட்டுமே, நிரூபண சுமை மாறும். அப்படியிருந்தும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனது குற்றமற்றவர் என்பதை நிரூபிக்கத் தேவையான ஆதாரத்தின் தரம் அரசு தரப்பு சாட்சியத்தை விட உயர்ந்ததாக இல்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தை நிரூபிக்கத் தேவையான ஆதாரத்தின் தரம் "அனைத்து நியாயமான சந்தேகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டது", ஆனால் இது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது "நிகழ்தகவின்

முன்னுரிமை" ஆகும். சட்டத்தின் பிரிவு 35 இன் கடுமைகளை ஈர்க்கும் வகையில் அரசு தரப்பு அடிப்படை உண்மைகளை நிரூபிக்கத் தவறினால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களை வைத்திருப்பது நிறுவப்பட்டதாகக் கூற முடியாது.

59. இந்தச் சட்டத்தின் 54 ஆம் பிரிவின் தேவைகளை அதன் வரம்பிற்குள் கொண்டு வருவதற்காக, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது சுமையை மாற்றுவதற்கு தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களை வைத்திருப்பதற்கான கூறு அவசியம். இந்த விதிகள் பொது விதிக்கு விதிவிலக்காக இருப்பதால், அதன் பொதுவான தன்மை தொடர்ந்து செயல்படும், அதாவது, உடைமை மூலம் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் ".

மேலும், மாதிரியானது மால்கானாவில் வைப்பீடு செய்யப்படாததாலும், தனியார் சாட்சிகளை விசாரிக்காததாலும், அரசு தரப்பு விசாரணை மீது எதிர்மறையான முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இந்த கொள்கையானது போலா சிங் எதிராக பஞ்சாப் மாநிலம், 2011 (11) எஸ். சி. சி 653 இல் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

14. ஒரு குற்றவியல் வழக்கில், விசாரணையின் போது நேர்மையாகவும், நியாயமாகவும் இருப்பது மட்டுமல்லாமல், அதன் முகந்திரத்தில் விசாரணை நேர்மையானது என்று தோன்ற வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மனதில்,

விசாரணை நியாயமானதல்ல என்றும் வெறும் கற்பனையானது என்றும் உண்மையான அச்சத்திற்கு வழிவகுக்கும் எந்தவொரு நடத்தை அல்லது எண்ணத்தையும் தவிர்ப்பது, புலனாய்வாளர் மீது உள்ள கடமையாகும். இந்த சூழ்நிலைகளில், ஒரு குற்றவியல் வழக்கில் ஒரு தகவலறிந்த காவல் அதிகாரி, குறிப்பாக ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையை சுமக்கும்போது, குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தால், அவரையே விசாரிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டால், அவரது நேர்மை மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற தன்மை குறித்து கடுமையான சந்தேகங்கள் இயல்பாகவே எழும். ஒருபக்கம் சார்பு உண்மையில் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. சாதாரண மனித நடத்தைக்கு மாறானது என்று அனுமானிப்பது, விசாரணையின் முடிவில், அவர் தானே ஒரு மூடித்தல் அறிக்கையை சமர்ப்பித்து, புகார்தாரருக்கு அதனுடன் தொடர்புடைய அனைத்து விளைவுகளையும் தவறான உட்கருத்துடன் முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறார். எனவே விசாரணையின் முடிவு ஒரு முன்கூட்டிய முடிவாக இருக்கும்.

15. தற்போதைய வழக்கில் உள்ள விவாதம், என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு நியாயமான விசாரணையின் தேவைகளுக்கு ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையை சுமக்கும் வழக்குகளில் மட்டுமே வலியுறுத்துவதாக புரிந்து கொள்ளப்படகூடாது. பல்தேவ் சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கில், இ.த.சா-வின் பிரிவு 165 ஏ இன் கீழ் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. ஆயினும்கூட, தகவல் அளிப்பவர் விசாரணை அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டால், அது அரசு தரப்பு வழக்கின் நம்பகத்தன்மையை

பிரதிபலிக்கும் என்று அது குறிப்பிட்டது. மேகா சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கில் பயங்கரவாத மற்றும் சீர்குலைக்கும் நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டம், 1985 இன் கீழ் வழக்கு தொடரப்பட்டது. தலைமைக் காவலர் புகார்தாரராக இருப்பதால் விசாரணையைத் தொடர முடியாது என்றும், நியாயமான மற்றும் பாரபட்சமற்ற விசாரணையை சந்தேகிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக இந்த நடைமுறையை மேற்கொள்ளக் கூடாது. ராஜங்கம் (மேற்கூறிய) வழக்கில் என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குத் தொடரப்பட்டது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைக் கைது செய்த அ.சா-6 இந்த வழக்கை விசாரித்திருக்க முடியாது என்று ஆட்சேபனை தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆட்சேபனையை நிலைநிறுத்தி, மேகா சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கை சார்ந்து, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் விடுவிக்கப்பட்டார். பாலசுந்தரன் எதிராக மாநிலம், 1999 (113) இ.எல்.டி. 785 (மெட்ராஸ்) என்ற வழக்கில் பின்வருமாறு நீதிமன்றம் கவனித்தது :

> "16. மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் கூறியதாவது, அ.சா-5 காவல் ஆய்வாளர் சோதனை செய்யப்பட்ட நேரத்தில் அங்கு இருந்ததாகவும், அவரே விசாரணை அதிகாரியாகவும் இருந்தார். எனவே இது அரசு தரப்பு வழக்குக்கு எதிராக அமைந்தது. அரசு தரப்பு கூற்றுப்படி, அ.சா-5 சோதனையின் போது அ.சா-3 மற்றும் அ.சா-4 உடன் இருந்தார். பொருண்மையில், அ.சா-5 மட்டுமே இந்த வழக்கில் விசாரணையை மேற்கொண்டு, அவரே சாட்சிகளை விசாரித்தார். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி

அ.சா-5 க்கு பின்னர் வழிவந்தவர் மட்டுமே குற்றப்பத்திரிகையை தாக்கல் செய்தார். ஆனால் அவர் வேறு எந்த சாட்சியையும் விசாரித்ததாகக் காட்ட எந்த ஆதாரமும் இல்லை. எனவே இந்த வழக்கை உண்மையில் விசாரித்தவர் அ.சா-5 என்று தெரிய வருகிறது. அ.சா-5 தான் கேள்விக்குரிய மேல்முறையீட்டாளர்களை சோதனை செய்த நபர் மற்றும் அவர் விசாரணை அதிகாரியாக இருப்பதால், நிச்சயமாக அது சரியானது மற்றும் முறையாக இருக்காது. எனவே, இந்த விசாரணை வேறு விசாரணை அமைப்பால் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்திலும், விசாரணை பாதிக்கப்படுவது உறுதி, எனவே முழு அரசுத் தரப்பு விசாரணையானது சீர்குலைக்கப்படும் ".

16. பாஸ்கர் ராமப்பா மதர் (மேற்கூறிய) என்ற வழக்கில் இ.த.சா -வின் பிரிவு 304 பி இன் கீழ் அரசுத் தரப்பு வழக்குத் தொடரபட்டது. அது ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையை கொண்டுள்ளது. விசாரணை நீதிமன்றம், புகார்தாரராக இருந்த விசாரணை அதிகாரி விசாரணை செய்திருக்க முடியாது என்றும், அந்த அடிப்படையில், அரசு தரப்பு விசாரணையானது கறைபடிந்தது என்றும் தீர்ப்பளித்தது. விடுவிக்கப்பட்ட தீர்ப்பை உயர் நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது. மேல்முறையீட்டில், இந்த நீதிமன்றம் தண்டனையில் தலையிட மறுத்துவிட்டது. பகவான் சிங் (மேற்கூறிய) மற்றும் மேகா சிங் (மேற்கூறிய) ஆகிய வழக்குகளை குறிப்பிட்ட பிறகு, அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கொள்கைகள் மேற்கூறிய

வழக்குகளின் சங்கதிகளுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும், எந்தவொரு உலகளாவிய பொதுமைப்படுத்தலும் இல்லாமல் ஒவ்வொரு வழக்கின் சங்கதிகள் அடிப்படையில் இந்த விஷயம் முடிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் நீதிமன்றம் கவனித்தது :

17. ஹர்தீப் சிங் எதிராக பஞ்சாப் மாநிலம், 2008 (8) எஸ். சி. சி 557 என்ற வழக்கில், என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. ஆய்வாளர், அ.சா-5 புகார்தாரராக இருப்பதால், ஆர்வமுள்ள நபராக இருப்பார் என்றும், விசாரணை அதிகாரியாக இருந்திருக்கக்கூடாது என்றும் வாதம் இருந்தது. இந்த வாதமானது, காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் மற்றும் ஊழல் தடுப்பு ஆய்வாளர், திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு மாநிலம் எதிர் ஜெயபால், 2004 (5) எஸ். சி. சி 223 என்ற வழக்கினை பின்வருமாறு கூறியதை சுட்டிக்காட்டி வாதம் முறியடிக்கப்பட்டது.

> "6.... தகுதிவாய்ந்த காவல் அதிகாரி, பெறப்பட்ட தகவலின் அடிப்படையில், தனது பெயரை தகவலறிந்தவராக இணைத்து முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யும் தருணம், அவர் விசாரிக்கும் உரிமையை இழக்கிறார் என்று கருதுவதற்கான எந்தவொரு கொள்கை அல்லது பிணைப்பு அதிகாரம் எதுவும் நாங்கள் காணவில்லை. அப்படியானால், அத்தகைய விசாரணையை விசாரணை அதிகாரியின் பக்கச்சார்பின்மை அல்லது உண்மையான சாத்தியக்கூறுகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே நடத்தப்பட

முடியும். ஒருபக்கம் சார்பு பற்றிய கேள்வி ஒவ்வொரு வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது, மேலும் ஒரு காவல் அதிகாரி அவரே முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்த பிறகு விசாரிக்கத் தொடங்கும் போதெல்லாம், விசாரணை நியாயமற்றதாகவோ அல்லது பக்கச்சார்பானதாகவோ இருக்கும் என்று உயர் நீதிமன்றம் செய்த விதத்தில் ஒரு பரந்த மற்றும் தகுதியற்ற கருத்தை முன்வைப்பது சரியானதல்ல ".

வி.ஜெயபால், (மேற்கூறிய) ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தொடரப்பட்ட வழக்கிற்கு தொடர்புடையது அது அதன் சங்கதிகள் அடிப்படையில் மேகா சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கை வேறுபடுத்திக் காட்ட முயன்றது.

18. பல்தேவ் சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கானது அரசால் நம்பியிருப்பது, என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கீழ் குறிப்பாக அதிகாரம் பெறாத ஒரு அதிகாரியின் விசாரணையில் ஒழுங்கற்ற தன்மை குறித்து அதன் பொருண்மைகள் அடிப்படையில் வேறுபடுவதாக கூறப்பட்டது.

19. சுரேந்தர் (மேற்கூறிய) வழக்கில் என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கீழ் அரசு தரப்பு வழக்கு தொடரப்பட்டு இருந்தது. சுயாதீன சாட்சி எதுவும் இல்லை. அ.சா-6, உதவி ஆய்வாளர் சத்பீர் சிங் புகார்தாரராக இருப்பதால், ராஜங்கம், (மேற்கூறிய) மற்றும் மேகா சிங், (மேற்கூறிய) ஆகிய வழக்குகளை சார்ந்து நம்பியபடி விசாரிக்க முடியாது

என்ற ஆட்சேபனை, அவர் மட்டுமே வழக்கை விசாரிக்கும் நபர் அல்ல என்று கூறி நிராகரிக்கப்பட்டது. மேல்முறையீட்டில் உயர் நீதிமன்றத்தில் இந்த வாதம் எழுப்பப்படவில்லை.

20. சர்ச்சையின் தன்மையில், இந்த விஷயத்தில் பல்வேறு உயர் நீதிமன்றங்கள் எடுத்த கருத்தையும் கவனிப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும். இமாச்சலப் பிரதேச மாநிலம் எதிர் அதுல் ஷர்மா 2015 (2) ஷிம்எல்சி 693 (குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 246/2008, 28.02.2015 அன்று முடிவு செய்யப்பட்டது), என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கீழ் இது பின்வருமாறு காணப்பட்டது :

"10.8 தற்போதைய வழக்கில், முதல் தகவல் அறிக்கை சான்றாவணம்.அ.சா. 12/ஏ இன்படி புகார்தாரர் எஸ்ஐ பகதூர் சிங் என்று பதிவில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் முழு விசாரணையானது புகார்தாரரால் நடத்தப்பட்டதாகவும், விசாரணை வேறு சில சுயாதீன புலனாய்வு அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது என்பதை நிரூபிக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்றும் பதிவில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. பக்கச்சார்பற்ற விசாரணையை நடத்த வேறு எந்த சுயாதீன புலனாய்வு அதிகாரியும் கிடைக்கவில்லை என்பது அரசுத்தரப்பு வழக்கு அல்ல. முழு விசாரணையையும் நடத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அதாவது பறிமுதல் குறிப்பு தயாரித்தல், தளத் திட்டம், புகார்தாரரே

சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்களை பதிவு செய்வது ஆகியவை குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு நியாயமான விசாரணைக்கு நீதி கிடைக்காமல் செய்துள்ளன ".

21. ஸ்ரீ ஃபாயஸ் அலி எதிராக மிசோரம் மாநிலம், 19.09.2013 தேதியிட்ட குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 26/2013 (ஜே) என்ற வழக்கில், குவஹாத்தி உயர்நீதிமன்றத்தில் என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கீழ் வழக்கு தொடர்வது தொடர்பாக அது பின்வருமாறு எடுக்கப்பட்டுள்ளது :

"அ.சா 1 மற்றும் 4 இன் சான்றுகளிலிருந்து, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களைக் கைது செய்தல், பறிமுதல் செய்தல், மாதிரி எடுத்தல், பறிமுதல் செய்த சாட்சிகளை ஆய்வு செய்தல் மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரை ஆய்வு செய்தல் உள்ளிட்ட விசாரணையின் முக்கிய பகுதி தற்போதைய வழக்கில் தகவல்/புகார்தாரராக இருந்த அ.சா-1 ஆல் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பது தெளிவாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது. எனவே, விசாரணை, அதன் உண்மையான அர்த்தத்தில், புகார்தாரரால் செய்யப்பட்டது என்பது தெளிவாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மாநில காவல் ஆய்வாளர், போதைப்பொருள் புலனாய்வு பணியகம், மதுரை (மேற்கூறிய) வழக்கில், மேகா சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கில் எடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பை நம்பிய உச்ச நீதிமன்றம், விசாரணை புகார்தாரரைத் தவிர வேறு ஒரு நபரால் செய்யப்பட

வேண்டும் என்றும், புகார்தாரர் செய்த விசாரணை பாதிக்கப்பட்டு முழு நடவடிக்கையையும் சீர்குலைக்கும் என்றும் கூறியது.

22. பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா உயர் நீதிமன்றம் கன்னு மற்றும் பிறர் எதிராக பஞ்சாப் மாநிலம், 2017 (3) ஆர்.சி.ஆர் (குற்றவியல்) 566 (என்.டி.பி.எஸ். சட்டம் தொடர்பான தேதியிட்ட 26.05.2017 குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்.1688-எஸ்.பி/ 2004), நூர் அகா (மேற்கூறிய) மற்றும் அதுல் ஷர்மா (மேற்கூறிய) தவிர கல்கத்தா உயர் நீதிமன்றத்தின் கருத்துகளையும் குறிப்பிட்ட பின்னர் பின்வருமாறு முடிவு செய்யப்பட்டது :-

"14. இந்த விஷயத்தின் மற்றொரு அம்சம் என்னவென்றால், நியாயமான மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற விசாரணையின் கொள்கைகளை முற்றிலும் மீறி, புகார்தாரரும் விசாரணை அதிகாரியும் ஒரே நபராக உள்ளனர். இது அரசு தரப்பு வழக்கை சந்தேகத்திற்குரியதாக ஆக்குகிறது. லால்டு பிரசாத் எதிர் மேற்கு வங்க மாநிலம், 2017 (2) ஆர்.சி.ஆர். (குற்றவியல்) 237 (கல்கத்தா) (டி.பி) நியாயமான மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற விசாரணையின் கொள்கைகளை மீறும் விசாரணை அதிகாரியாக புகார்தாரர் செயல்படும் நடைமுறை, குறைந்தபட்சம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அதை நாடக்கூடாது என்றும், இது ஒரு தொந்தரவான அம்சமாகும் என்றும் கூறப்பட்டது. மேலும் இது தவிர்க்கப்பட வேண்டியதாகும். மாண்புமிகு இமாச்சலப் பிரதேச உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதியர் அமர்வு, ஹிமாச்சலப் பிரதேச மாநிலம் எதிர் அதுல்

ஷர்மா மற்றும் பலர், 2015 (6) ஆர்.சி.ஆர் (குற்றவியல்) 949 என அறிக்கை செய்தது., இதில், புகார்தாரரே விசாரணையை நடத்தும் இடத்தில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு நியாயமான விசாரணைக்கு நீதி தவறாக வழிவகுக்கிறது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

23. என்.டி.பி.எஸ் சட்டம் தொடர்பான நௌஷத் எதிராக கேரளா மாநிலம், 2000 (1) கே.எல்.டி 785 வழக்கில் கேரள உயர் நீதிமன்றத்தின் தனி நீதிபதி பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தார் :

"... இந்த வழக்கின் தன்மையில், புகார்தாரர் ஒரு காவல் அதிகாரியாக இருக்கும்போது, விசாரணை அவரது உயர்மட்ட அதிகாரியால் நடத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். மேலும் இறுதி அறிக்கையும் உயர் அதிகாரியால் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஒரு புகார்தாரர் ஒரு காவல் அதிகாரியாக இருப்பதால் ஒரு விசாரணை அதிகாரியாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில், அத்தகைய வழக்கில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் அரசு தரப்பு வழக்கு கு.வி.மு.ச -வின் பிரிவுகள் 154 அல்லது 155 இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட முந்தைய தகவல்களை முரண்படுத்துவதற்கும் உறுதிப்படுத்துவதற்கும் அவர்களின் மதிப்புமிக்க உரிமைகளை இழக்க நேரிடும். சாட்சியின் முந்தைய அறிக்கை, ஒரு காவல்துறை அதிகாரியாக இருப்பதால், கு.வி.மு.ச இன் பிரிவு 161 உடன் இணைந்த இந்திய சாட்சியச்

சட்டத்தின் பிரிவு 145 மற்றும் 157 கீழ் மற்றும் கு.வி.மு.ச பிரிவு 162 இன் கீழ் புகார் பதிவு செய்யப்பட்டது. இந்த வழக்கில், எனக்கு முன், அ.சா- 1 ஒரு உதவி காவல் ஆய்வாளர் ஆவார், மேலும் குறிப்பிட்ட காவல் நிலையத்திற்கு ஒரு காவல் உதவி ஆய்வாளர் கிடைத்துள்ளார் என்பதை அரசு வழக்கறிஞர் மற்றும் மனுதாரரின் வழக்கறிஞரிடமிருந்து நான் புரிந்துகொள்கிறேன். எனவே, இந்த வழக்கில், காவல் உதவி ஆய்வாளர் அல்லது அ.சா-1 பதவிக்கு மேலே உள்ள வேறு எந்த காவல் அதிகாரியாலும் விசாரணை நடத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த வழக்கில், சட்டத்தின் முன்மொழிவுக்கு எதிராக, அரசு தரப்பு ஒரு குணப்படுத்த முடியாத பலவீனத்தையும் குறைபாட்டையும் செய்துள்ளது. எனவே, அந்த அடிப்படையிலேயே, மனுதாரர் விடுவிக்கும் உத்தரவைப் பெற உரிமை உண்டு. சட்டத்தின் நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் எனது மேற்கண்ட முடிவைக் கருத்தில் கொண்டு, இது ஒரு பொருத்தமான வழக்கு, இது மனுதாரரை விடுவித்து அனுமதிக்க வேண்டும் ".

இதை மறுத்து, காதர் எதிர் கேரளா மாநிலம், 2001 குற்றவியல் எல்.ஜே 4044 வழக்கில் நீதியர் அமர்வு தீர்ப்பளித்தது :

"6. குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்கமான வழக்குகளைப் போலல்லாமல், என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள வழக்குகளில், கைது செய்யப்படும் நேரத்திற்குள், விசாரணையின் முக்கிய பகுதி நிறைவடையும் மற்றும் விசாரணை அதிகாரியின் கடமை முக்கியமாக மாதிரிகளை இரசாயன பகுப்பாய்வு மற்றும் பிற வழக்கமான பணிகளுக்கு அனுப்புவதால் வழக்கமான வழக்கமான சூழ்நிலைகளில் எந்தவொரு பாரபட்சமும் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. எனவே, ஒரு கண்டறிதல் அதிகாரி தானே விசாரணை அதிகாரி அல்லது கண்டறிதல் அதிகாரியின் அதே பதவியில் உள்ள அதிகாரி வழக்கை விசாரித்து வருவதால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு பாரபட்சம் காட்டுவதற்கான ஆதாரம் இல்லாத நிலையில், நீதிமன்றத்தில் அறிக்கை தாக்கல் செய்வது என்.டி.பி.எஸ் இன் கீழ் நடவடிக்கைகளை சீர்குலைக்காது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். எனவே, நௌஷத் எதிர் கேரளா மாநிலம் 2000 (1) கே.எல்.டி 785 இல் கூறப்பட்டுள்ள சட்ட நிலைப்பாடு இதற்கு மாறாக நிராகரிக்கப்படுகிறது ".

24. காதர் (மேற்கூறிய) வழக்கில் கேரள உயர் நீதிமன்றம் எடுத்த கருத்து எங்கள் ஒப்புதலை பூர்த்தி செய்கிறது. இது முதல் தகவல் அறிக்கையானது ஒரு முழு உண்மை என்று கருதுவதற்கு இது சமம், இது விசாரணையை ஒரு கேலிக்கூத்தாக இல்லாவிட்டாலும் ஒரு வெற்று சம்பிரதாயமாக மாற்றியது. அரசியலமைப்பின் 21 வது பிரிவின் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட நியாயமான

விசாரணை மற்றும் நியாயமான விசாரணைக்கான குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் உரிமை அந்த நிகழ்வில் மறுக்கப்படுமா? என்.டி.பி.எஸ் சட்டம் மற்றும் அதேபோன்ற சட்டங்கள் தொடர்பான விஷயங்களில் போலீசார் ஆதாரத்தின் தலைகீழ் சுமையை சுமக்கின்றனர். விசாரணை என்பது என்ன நடந்தது என்பதை விவரிக்கும் நோக்கத்திற்காகவும், அது ஏன் நடந்தது என்பதை விளக்கும் நோக்கத்திற்காகவும் உண்மைகளின் முறையான தொகுப்பாகும். சிஸ்டமிக் (நடைமுறை) என்ற சொல் இது ஒரு விசித்திரமான செயல்முறையை விட அதிகம் என்று கூறுகிறது. விசாரணையில் உள்ள சம்பவம் தொடர்பான உண்மைகளை ஒரு புலனாய்வாளர் சேகரிப்பார். உண்மை என்பது வெறும் தகவல் மட்டுமே, அது உண்மைக்கு ஒத்ததாக இல்லை. எனவே, காதர் (மேற்கூறிய) நிராகரிக்கப்படுகிறது. நௌஷாத் (மேற்கூறிய) இல் எடுக்கப்பட்ட கருத்தை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறோம்.

25. இந்த நீதிமன்றத்தின் வெவ்வேறு இரண்டு நீதிபதி அமர்வுகள் வெளிப்படுத்திய முரண்பட்ட கருத்துக்களைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்திய அரசியலமைப்பின் 21வது பிரிவின் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு உரிமையாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் பார்வையில் நியாயமான விசாரணையின் முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, இது தொடர்பாக சட்டம் உறுதியாக அமைக்கப்படுவது அவசியம் என்று கருதப்படுகிறது. ஒரு வழக்கின் தனிப்பட்ட உண்மைகளின் அடிப்படையில் இந்த விஷயம் தீர்மானிக்கப்படுவதை விட்டுவிடுவது, அதிகாரங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்ய வழிவகுப்பது

மட்டுமல்லாமல், மிக முக்கியமாக காவல்துறை, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர், வழக்கறிஞர் மற்றும் நீதிமன்றங்களை நிச்சயமற்ற மற்றும் குழப்பமான நிலையில் விட்டுவிடும், இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். எனவே, நியாயமான வழக்கு விசாரணையின் அடித்தளமாக இருக்கும் ஒரு நியாயமான புலன் விசாரணை, தகவலறிந்தவரும் புலனாய்வாளரும் ஒரே நபராக இருக்கக்கூடாது என்று கட்டாயமாக கருதுகிறது. நீதி வழங்கப்படுவது மட்டுமல்லாமல், வழங்கப்படுவதாகவும் தோன்றவும் வேண்டும். ஒருபக்கம் சார்பு அல்லது முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவின் எந்தவொரு சாத்தியமும் விலக்கப்பட வேண்டும். ஆதாரத்தின் எதிர் நிரூபண சுமையைக் கொண்ட சட்டங்களில் இந்த தேவை மிகவும் இன்றியமையாதது.

26. இதன் விளைவாக, மேல்முறையீடு வெற்றி பெற்று அனுமதிக்கப்படுகிறது. நியாயமான புலன் விசாரணையின் அரசியலமைப்பு உத்தரவாதத்தை மீறப்பட்டுள்ளதால் வழக்குத் தொடுத்தல் சீர்குலைக்கப்படுவதாகக் கருதப்படுகிறது. மேல்முறையீட்டாளர் வேறு எந்த வழக்கிலும் தேவைப்படாவிட்டால் உடனடியாக விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."